

NEKĀDAS PAZUDINĀŠANAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 8:1-17.

ATMIŅAS PANTS:

“Tiem, kas Kristū Jēzū, vairs nav pazudināšanas.” (Rom. 8:1)

Rom. 8. nodaļā Pāvils atbild uz Rom. 7. nodaļu. Rom. 7. nodaļā Pāvils runā par neapmierinātību, neveiksmi un nosodījumu. Rom 8. nodaļā nosodījuma vairs nav, tas ir aizstāts ar brīvību un uzvaru caur Jēzu Kristu.

Rom. 7. nodaļā Pāvils saka, ka, ja tu atsakies pieņemt Jēzu Kristu, šeit aprakstītā nožēlojamā pieredze būs tava. Tu būsi grēka vergs, nespējīgs darīt to, ko izvēlies darīt. Rom 8. nodaļā viņš saka, ka Jēzus Kristus piedāvā tev atbrīvošanu no grēka un brīvību darīt labu, ko tu gribi darīt, bet ko tava miesa tev neļauj.

Pāvils turpina, paskaidrojot, ka šī brīvība ir nopirkta par bezgalīgu cenu. Kristus, Dieva Dēls, uzņēmās cilvēcību. Tas bija vienīgais veids, kā Viņš varēja savienoties ar mums, būt mūsu pilnīgais paraugs un kļūt par Vietnieku, kas mirst mūsu vietā. Viņš nāca “grēcīgās miesas veidolā” (Rom. 8:3). Rezultātā likuma taisnās prasības var mūsos tikt piepildītas (Rom. 8:4). Citiem vārdiem, Kristus padarīja uzvaru pār grēku – kā arī apmierināja likuma prasības – iespējamu tiem, kas tic, nevis kā glābšanas līdzekli, bet kā tā rezultātu. Paklausība likumam nekad nav bijusi un arī nekad nevarēs būt glābšanas līdzeklis. Šī bija Pāvila vēsts un Lutera vēsts, un tai ir jābūt arī mūsu vēstij.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. decembrī.

Jēzū Kristū

"Tiem, kas Kristū Jēzū, kas nestaigā pēc miesas, bet pēc Gara, vairs nav pazudināšanas." (Rom. 8:1) Ko nozīmē "nav pazudināšanas"? Kāpēc tā ir tik laba vēsts? _____

"Kristū Jēzū" ir bieži sastopama frāze Pāvila rakstos. Būt Kristū Jēzū nozīmē, ka cilvēks ir pieņēmis Kristu kā savu Glābēju. Cilvēks Viņam uzticas bez ierunām un ir nolēmis padarīt Kristus ceļu par savu ceļu. Rezultāts ir cieša savienība ar Kristu.

"Kristū Jēzū" ir pretstatā "miesai". Tas ir arī pretstatā pieredzei, kas sīkāk paskaidrota 7. nodaļā, kur Pāvils apraksta cilvēku zem pārliecības, pirms viņš ir pakļāvies Kristum kā miesīgs cilvēks, domādams, ka ir grēka vergs. Cilvēks ir zem nāves nosodījuma (Rom. 7:11, 13, 24). Viņš kalpo "grēka likumam" (Rom. 17:23, 25). Tādi cilvēki ir ārkārtīgi nožēlojamā stāvoklī (Rom. 7:24).

Bet tad cilvēks pakļaujas Jēzum, un tūlītēja izmaiņa notiek viņa attiecībās ar Dievu. Iepriekš nosodīts kā likuma pārkāpējs, tagad šis cilvēks stāv pilnīgs Dieva acīs, stāv tā, it kā viņš vai viņa nekad nebūtu grēkojis, jo Jēzus Kristus taisnība pilnībā aplāj šo cilvēku. Nav vairs pazudināšanas nevis tāpēc, ka cilvēks ir bez vainas, bez grēka vai nav mūžīgās dzīvības vērts, bet tāpēc, ka Jēzus pilnīgās dzīves ziņojums ir šī cilvēka ziņojuma vietā; tāpēc pazudināšanas vairs nav.

Bet labā vēsts šeit nebeidzas.

Kas atbrīvo cilvēku no verdzības grēkam? Rom. 8:2. _____

"Dzīvības Gara likums" šeit nozīmē Kristus plānu cilvēces glābšanai, pretēji "grēka un nāves likumam", kas ir aprakstīts 7. nodaļā kā likums, pēc kura valda grēks – kura iznākums ir nāve. Kristus likums tā vietā nes dzīvību un brīvību.

"Katra dvēsele, kas atsakās sevi atdot Dievam, ir citas varas kontrolē. Viņš nepieder sev pašam. Viņš var runāt par brīvību, bet atrodas visnožēlojamākajā verdzībā. [...] Lai gan viņš sev glaimo, ka seko savam spriedumam, viņš patiesībā paklausa tumsības valdniekam. Kristus ir atnācis salauzt grēka verdzības važas dvēselē." (Elena Vaita "Laikmetu ilgas", 466. lpp.) Vai tu esi vergs vai brīvs Kristū? Kā tu to vari skaidri zināt? _____

Ko “likums” nevarēja izdarīt

Lai arī cik labs, “likums” (ceremoniālais likums, morālais likums vai pat abi) nevar mūsu labā izdarīt to, kas mums ir vajadzīgs visvairāk, un tas ir – nodrošināt glābšanas līdzekļus, kas var mūs izglābt no nāves un pazudināšanas, ko nes grēks. Tam mums ir vajadzīgs Jēzus.

Izlasi Rom. 8:3, 4. Ko Kristus izdarīja, ko likums pēc savas būtības nevar izdarīt? _____

Dievs nodrošināja līdzekli, Viņš ir “sūtījis savu Dēlu grēcīgās miesas veidolā” un Viņš “ir notiesājis grēku miesā”. Kristus iemiesošanās bija svarīgs solis glābšanas plānā. Ir pareizi paaugstināt krustu, bet glābšanas plāna īstenošanai Kristus dzīve “grēcīgās miesas veidolā” arī bija ārkārtīgi svarīga.

Rezultātā tas, ko Dievs ir darījis Kristū, tagad ir iespējams mums, lai apmierinātu likuma taisnīgās prasības. Tas ir, darīt pareizās lietas, ko likums prasa. “Zem likuma” (Rom. 6:14) tas bija neiespējami; Kristū tas tagad ir iespējams.

Tomēr mums jāatceras, ka darīt to, ko prasa likums, nenozīmē pietiekami labi ievērot likumu, lai nopelnītu glābšanu. Tā nav izvēle – nekad nav bijusi. Tas vienkārši nozīmē dzīvot dzīvi, kādu Dievs mūs dara spējīgus dzīvot. Tas nozīmē paklausības dzīvi, kurā mēs esam “miesu krustā piesituši kopā ar kaislībām un iekārēm” (Gal. 5:24), dzīvi, kurā mēs atspoguļojam Kristus raksturu.

“Dzīvot” Rom. 8:4 ir ar nozīmi “uzvesties”. Vārds “miesa” šeit norāda uz bezcerīgi sliktu personu. Staigāt pēc miesas nozīmē būt savtīgu ilgu pārvaldībā.

Pretēji tam staigāt pēc Gara nozīmē piepildīt likuma taisnības prasības. Tikai ar Svētā Gara palīdzību mēs varam šīs prasības apmierināt. Tikai Kristū Jēzū ir brīvība darīt to, ko prasa likums. Ārpus Kristus šādas brīvības nav. Tam, kurš ir grēka verdzībā, nav iespējams darīt labu, ko viņš vai viņa izvēlas (sk. Rom. 7:15, 18).

Cik labi tu ievēro likumu? Noliekot malā jebkādas nodomus nopelnīt glābšanu ar likuma palīdzību, vai tava dzīve ir tāda, kurā “likuma taisnība” tiek piepildīta? Ja nē, tad kāpēc? Kādus izkropļotus attaisnojumus tu vai citi izmanto, lai pamatotu savu uzvedību? _____

Miesa vai gars

"Jo tie, kas ir pēc miesas, patur prātā miesīgo, bet tie, kas pēc Gara, – garīgo. Miesas saprašana ir nāve, bet Gara saprašana ir dzīvība un miers." (Rom. 8:5, 6) Pakavējies pie šiem pantiem. Kāda galvenā vēsts tajos izskan? Ko tie tev saka par to, kā tu pavadi savu dzīvi? _____

"Pēc" šeit ir lietots ar nozīmi "saskaņā ar" (grieķu val. "kata"). "Prāts" šeit nozīmē noskaņot prātu. Viena cilvēku grupa noskaņo savus prātus uz dabisko ilgu piepildīšanu, otra grupa noskaņo prātus uz garīgām lietām, lai sekotu Viņa pavēlēm. Tā kā prāts nosaka rīcību, abas grupas dzīvo un rīkojas atšķirīgi.

Ko miesīgais prāts nespēj darīt? Rom. 8:7, 8. _____

Noskaņot prātu uz miesas ilgām patiesībā nozīmē atrasties ienaidā pret Dievu. Cilvēks, kura prāts ir šādi noskaņots, nedomā par Dieva gribas darīšanu. Šāds cilvēks pat varbūt saceļas pret Viņu, atklāti pārkāpjot Viņa likumu.

Pāvils vēlas īpaši uzsvērt, ka, ja tu esi šķirts no Kristus, tad nav iespējams ievērot Dieva likumu. Pāvils atkal un atkal atgriežas pie šīs tēmas: lai arī cik ļoti viņš cenšas, viņš nevar paklausīt likumam, būdams šķirts no Kristus.

Pāvila īpašais nolūks bija pārliecināt jūdus, ka viņiem ir nepieciešams vairāk nekā viņu "Tora" (likums). Ar savu uzvedību viņi ir parādījuši, ka, neskatoties uz to, ka viņiem ir dievišķa atklāsme, viņi ir vainīgi tajos pašos grēkos kā pagāni (Rom. 2. nod.). Mācība no tā visa bija, ka viņiem ir vajadzīgs Mesija. Bez Viņa tie būtu grēka vergi, nespēdami izbēgt no tā pārvaldības.

Šī bija Pāvila atbilde tiem jūdiem, kas nevarēja saprast, kāpēc tas, ko Dievs viņiem bija iedevis Vecajā Derībā, vairs nebija pietiekams glābšanai. Pāvils atzina, ka tas, ko viņi bija darījuši, bija labi, bet viņiem bija arī jāpieņem Mesija, kas tagad bija atnācis.

Atskaties uz pēdējām 24 stundām savā dzīvē. Vai tie bija miesas vai Gara darbi? Ko tava atbilde stāsta par tevi? Ja miesas darbi, ko tev vajadzētu mainīt un kā tu to vari izdarīt? _____

Kristus tevī

Pāvils turpina savu tēmu, pretstatot divas iespējas, ar ko cilvēki saskaras un kā viņi dzīvo: vai nu saskaņā ar Garu – tas ir, Dieva Svēto Garu, kas mums ir apsolīts, vai arī saskaņā ar savu grēcīgo un miesīgo dabu. Viens vada uz mūžīgo dzīvi, otrs – uz mūžīgo nāvi. Vidusceļa nav. Vai kā Jēzus pats teica: "Kas nav ar mani, tas ir pret mani, un, kas ar mani nesavāc, tas izkaisa." (Mat. 12:30). Ir grūti izteikties skaidrāk kā šeit.

Izlasi Rom. 8:9-14. Kas ir apsolīts tiem, kas nodod sevi pilnībā Kristum? _____

Dzīve "miesā" ir pretstatīta dzīvei "Garā". Dzīvi "Garā" kontrolē Dieva Gars, Svētais Gars. Šajā nodaļā viņu sauc par Kristus Garu, varbūt tādā ziņā, ka Viņš ir Kristus pārstāvis, un caur Viņu Kristus mājo ticīgajā (Rom. 8:9, 10).

Šajos pantos Pāvils atgriežas pie līdzības, ko viņš izmantoja Rom. 6:1-11. Tēlaini izsakoties, kristībās "grēka miesa" – tas ir, miesa, kas kalpoja grēkam, – tiek iznīcināta. "Vecais cilvēks mūsos ir līdz ar Viņu krustā sists." (Rom. 6:6) Bet arī kristībās notiek ne tikai apglabāšana, bet arī augšāmcelšanās, kristītais cilvēks ceļas augšā jaunai dzīvei. Tas nozīmē nogalināt savu veco "es", tā ir izvēle, kas mums pašiem ir jāizdara katru dienu, katru brīdi. Dievs neiznīcina cilvēka brīvību. Pat pēc tam, kad vecais grēka cilvēks ir iznīcināts, vēl joprojām ir iespēja grēkot. Kolosiešiem Pāvils rakstīja: "Nomērdējiet sevī to, kas jūsos pieder zemei: netiklību, nešķīstību, kaisli, samaitāto iekāri un mantkāribu, kas ir elkdievība." (Kol. 3:5)

Tādējādi pēc atgriešanās vēl joprojām notiks cīņa pret grēku. Atšķirība ir tāda, ka cilvēkam, kurā mājo Gars, tagad ir dievišķs spēks uzvarai. Un, tā kā cilvēks ir tik neparastā veidā atbrīvots no grēka verdzības, viņam ir pienākums nekad vairs nekalpot grēkam.

Pakavējies pie domas, ka Dieva Gars, kas ir uzmodinājis Jēzu no nāves, ir tas pats, kas mājo mūsos, ja mēs Viņam ļaujam to darīt. Padomā par spēku, kāds mums šeit ir pieejams! Kas mums neļauj to izmantot tādā mērā, kā to vajadzētu? _____

Garīgā adopcija

Kā Pāvils apraksta jaunās attiecības Kristū? (Rom. 8:15). Kādu cerību mēs varam atrast šajā apsolījumā? Kā mēs to padarām reālu savā dzīvē?_____

Jaunās attiecības ir aprakstītas kā brīvība no bailēm. Verdzība nozīmē gūstu. Vergs dzīvo pastāvīgās bailēs no sava kunga. Viņš negūst neko no saviem ilgajiem kalpošanas gadiem.

Tā nav ar to, kas pieņem Jēzu Kristu. Pirmkārt, šāda persona kalpo brīvprātīgi. Otrkārt, kalpošana notiek bez bailēm, jo "pilnīga mīlestība aizdzē bailes" (1. Jāņa 4:18). Treškārt, adoptēts kā bērns, šāds cilvēks kļūst par bezgalīgi vērtīga mantojuma mantinieku.

"Gūsta gars tiek radīts, mēģinot dzīvot saskaņā ar burta reliģiju, cenšoties piepildīt likuma prasības pašiem savā spēkā. Mums ir cerība tikai tad, ja esam zem Ābrahāma derības, kas ir žēlastības derība ticībā Kristum Jēzum." (E. Vaitas komentārs "The SDA Bible Commentary", 6. sēj., 1077. lpp.)

Kas dod mums pārliecību, ka Dievs mūs patiešām pieņem kā bērnus? Rom. 8:16. _____

Gara iekšējā liecība apstiprina mūsu pieņemšanu. Lai gan nav droši vadīties tikai pēc jūtām, tie, kas ir sekojuši Vārda gaismai pēc savas labākās izpratnes, dzirdēs iekšēju apstiprinošu balsi, kas viņus pārliecinās, ka viņi ir pieņemti kā Dieva bērni.

Patiešām, Rom. 8:17 saka, ka mēs esam mantinieki. Tas ir, mēs esam daļa no Dieva ģimenes un kā mantinieki, kā bērni, mēs saņemam brīnišķīgu mantojumu no sava Tēva. Mēs to nenopelnām. Mums tas tiek piešķirts, pateicoties mūsu jaunajam statusam Dievā, statusam, kas mums piešķirts Viņa žēlastībā, kas mums ir kļuvis pieejams, pateicoties Jēzus nāvei mūsu labā.

Cik tuvu tu esi Kungam? Vai tu patiešām pazīsti Viņu, vai tikai zini par Viņu? Kādas izmaiņas tev ir jāizdara savā dzīvē, lai staigātu ciešāk ar savu Radītāju un Pestītāju? Kas tev traucē tās izdarīt un kāpēc?_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Glābšanas plāns nepiedāvā ticīgajiem no ciešanām un pārbaudījumiem brīvu dzīvi šaipus valstībai. Tieši pretēji, tas aicina viņus sekot Kristum pa to pašu pašai dziedzības un kauna ceļu. [...] Caur šādiem pārbaudījumiem un vajāšanām Kristus raksturs tiek izveidots un atklāts Viņa ļaudīs [...]. Līdzdalot Kristus ciešanas, mēs tiekam audzināti, disciplinēti un sagatavoti nākotnes godībai.” (“The SDA Bible Commentary”, 6. sēj., 568., 569. lpp.)

“Ķēde, kas ir nolaista no Dieva troņa, ir pietiekami gara, lai aizsniegtu visdziļākās aizas. Kristus ir spējīgs izcelt vislielāko grēcinieku no degradācijas bedres un nolikt tur, kur viņi tiks atzīti kā Dieva bērni, mantinieki līdz ar Kristu, lai iegūtu nemirstīgu mantojumu.” (E. Vaita “Liecības draudzei”, 7. sēj., 229. lpp.)

“Tas, ko godāja visas Debesis, nāca šajā pasaulē, lai, būdams cilvēka miesā cilvēces priekšgalā, apliecinātu kritušajiem eņģeļiem un nekritušo pasaulu iedzīvotājiem, ka ar dievišķu palīdzību, kas ir nodrošināta, ikviens var iet paklausības taku, ievērojot Dieva likumus. [...] Pestītājs ir samaksājis izpiršanas maksu par mums. Nevienam nav jābūt sātana verdzībā. Kristus stāv mūsu priekšā kā mūsu vispēcīgais palīgs.” (E. Vaita “Izmeklētas vēstis”, 1. sēj., 309. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi vēlreiz E. Vaitas citātus piektdienas pētījumus. Kādu cerību sev mēs varam gūt tajos? Vēl svarīgāk, kā mēs varam padarīt šos uzvaras apsolījumus reālus paši savā dzīvē? Ja mums ir tik daudz piedāvāts Kristū, kāpēc mēs vēl joprojām neesam sasnieguši tādu pilnību, kādu būtu varējuši sasniegt?

2. Kādos praktiskos veidos tu vari savu prātu ikdienā noskaņot uz “garīgo” (Rom. 8:5)? Ko tas nozīmē? Ko vēlas Gars? Ko tu tādu skaties, lasi vai domā, kas padara grūtāk to sasniegt?

3. Pakavējies vairāk pie domas, ka mēs lielajā cīņā esam vai nu vienā pusē, vai otrā, bez vidusceļa. Kāda ietekme ir šim aukstajam faktam? Kā šis svarīgās patiesības izpratnei vajadzētu ietekmēt mūsu dzīvesveidu un to, kādu izvēli izdarām pat “mazās” lietās?